

(Nº 13)

(Obtant al premi de la flor natural.)

La sardana.

Qui tira pedretes

tira amoretes.

Al repich del tamborino,

ja a la plana va tot hom;

des d'algú quan s'espinga a la tenora,

ja hi ha un rotlle que fa gote.

Entremite de vells y joves, a

cada noya ha com a un sol; perquè

la rodona o casi sembla

una corona de flors.

Ala, amor.

o Notta, tota la sardana,

que ballant s'ira a ompla 'l cor.

o Notta, tota la sardana,

Ala, amor.

Una volta, volta la sardana,
que ballant s'apampla 'l cor.

Si ella 'm mira, li fete senya
per trovarnos dins del bosc;

ella al venho torna a rirre
y 'li méns ulls saltan de gotte.

Ja s'acaba la primera,
mitja hora ha acabada ja!

Bona cama, bona cama,
que ja som al darrer ton.

Ala, amor.

Una volta, volta la sardana,
que ballant s'apampla 'l cor.

Tot corrent per' atrapar nos,
hem anat que ni se hont som;

el jove he perdut el mon de ^{veure} ~~estat~~

tot jugant y fent el botz.

(1191)
(~~amb~~ tot hom para bona orella)

tots puntejan, fóra jo;
ni ha topat mala vetina
per sentir bé 'l flaviol:
Tot girantse riallera,

sardanejan y brinca 'l cor,
que més que 'l d'una fadrina
sembla 'l cor d'un liri-jonch.

Ala, amor.

Volta, volta la sardana,
que ballant s'apangla 'l cor.

La ma séva y la ma meva
enganyades talment son,
ni li don una apretada,
ella apreta molt més fort.

Si la miro també 'm mira,
ni ella rim també rich jo,
y per riure 'l cap abaxa
sobre 'l pit que se li mou.

Si les mans hi tincen estreta,
ella'm volta't el braç pel coll;

res t'atruya al calla'mida tota estona
ja'm avisa't flaviol.

Ala, amor.

Volta, volta la sardana,

que ballant s'apanyla'l cor.

Ala, amor.

La tornejà fer rodona,

y a ballar de bo y mellos,

els seus habits vermellejans

recordants els menys jators.

Quan s'acabe la segona,

bona amor, a dins del borch;

y acabant de la darrera,

los pares ho arreglan tot.

Ala, amor.

Volta, volta la sardana,

que ballant s'apanyla'l cor.